

Gospodovo rojstvo – Božič Polnočnica A – B – C

*Ne bojte se! Oznanjam vam veliko veselje.
Danes se nam je rodil Odrešenik. (Lk 2,10.11)*

Prvo berilo

Izaija 9,1-3.5-6

Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi smrtne sence je zasijala svetloba. Zbudil si silno radost, naredil si veliko veselje. Veselijo se pred teboj, kakor se veselijo ob žetvi, kakor se radujejo, ko delijo plén. Kajti jarem njegovega bremena in palico na njegovem hrbtu, šibo njegovega priganjača si zlômil kot na dan Midjancev. Kajti dete nam je rojeno, sin nam je dan. Oblast je na njegovih ramah, imenuje se: Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru. Oblast se bo širila in míru ne bo konca na Davidovem prestolu in v njegovem kraljestvu. Vzpostavil ga bo in utrdil s pravico in pravičnostjo od zdaj in na veke. Gorečnost Gospoda nad vojskami bo to naredila.

Drugo berilo

Titu 2,11-14

Dragi Tit, razodela se je Božja milost, ki rešuje vse ljudi. Vzgaja nas, naj se odpovemo brezbožnosti in posvetnemu poželenju ter razumno, pravično in res pobožno živimo v sedanjem veku. Zdaj pričakujemo, da se bo uresničilo blaženo upanje in se bo razodela slava vélikega Boga in našega odrešenika Jezusa Kristusa. On je dal sam sebe za nas, da bi nas odkupil iz vse grešnosti in nas zase očistil kot lastno ljudstvo, vneto za dobra dela.

Evangelij

Luka 2,1-14

Tiste dni je izšlo povelje cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To je bilo prvo popisovanje, in sicer v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj.

Tudi Jožef je šel iz Galilêje, iz mesta Názareta, v Judêjo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Bêtlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: "Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, v plenice povito in položeno v jasli." In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji."

V razmislek

Sredi noči, ko že vse spi, se v revni delavski družini iz roba družbe rodi otrok. Zgodba, ki se ponavlja vsak dan. A vendar se vedno znova dotakne ta že dobrih 2000 let stara zgodba celega sveta. Kaj je razlog, da se ta zgodba še vedno dotakne src ljudi? Bog je postal človek v hrepenenju in v izkušnji. V hrepenenju po izpolnitvi osnovne človeške potrebe, da smo sprejeti in da smo cenjeni v vsem, kar nas dela ljudi, z vsemi našimi omejitvami in napakami. V izkušnji, da to hrepenenje ne mora nikoli biti popolnoma zadovoljeno. Ter v izkušnji, da nas obkrožajo omejitve in deloma tudi krivda. Gospod ne gleda vzvišeno na naše želje, strahove in bolečine, prav tako ne gleda na zunanost. Gleda nas na način, ki je značilen za otroke. Na način, ki ne vrednoti, ne sodi, je zaupljiv ter z zaupanjem gleda v naše srce. Otrok, zavrt v plenice, leži v zibki. Bog je veliko bolj kot v velikih in neobičajnih stvareh prisoten v majhnih, neopaznih, vsakodnevnih in samoumevnih stvareh. Prisoten je v prirčnem nasmehu, v pozornih gestah, v dobrih besedah, vendar tudi in predvsem tam, kjer trpijo ljudje, kjer tečejo solze in kjer ljudje prestajajo življenjske preizkušnje... Dan za dnem je v našem življenju, v velikih in malih, v revnih in bogatih, v močnih in šibkih... Bog je "Emanuel", je "Bog med nami". Zaradi tega lahko slavimo Božje učlovečenje globoko v naših srcih, tudi ko morda nismo pri volji za praznovanje. Lahko da je naše življenje ravno polno trpljenja ali pa smo prizadeti in smo zato opustili naša najgloblja hrepenenja. Temu Božjemu detecu se lahko kljub temu brez strahu odpremo. Pred njim smo lahko to, kar v resnici smo. Pred njim smo lahko "nagi in bos". Pred njim lahko razkrijemo naš sram in naše grehe. Pred njim lahko žalujemo in lahko črpamo novo upanje. Kajti to Božje dete nas vidi skozi oči otroka. To Božje detece nas ne želi izpostavljati posmehu, temveč nas ljubi navkljub našim grehom in skupaj z našimi grehi. Pri Njem se lahko naš beg pred samim seboj konča. Naj nas to veselo sporočilo Božjega deteca vodi v srečno Novo leto z Njim.